

Vår forklaring er troverdig

HAVARI: Stavanger Drilling er ikke bekymret for vår troverdighet etter Kjeiland-havariet, og vi kommer ikke til å fortsette å holde denne diskusjonen gående, men ønsker å redegjøre for det Kjan Reme tar opp i sitt innlegg.

Holger Bøge

Tidligere plattformsjef på «Henrik Ibsen»

Christen Magne Jensen

Daværende teknisk sjef i Stavanger Drilling

Bente Jonassen Linkjendal

Daværende innkjøpsjef i Stavanger Drilling

I Aftenbladet fredag 16. oktober har Kjan Reme et innlegg under tittelen: «Stavanger Drillings forsvor etter Kjeiland-havariet er ikke troverdig», med henvisning til vårt innlegg i Aftenbladet fredag 9. oktober. Vi er kjent med at herr Reme ikke har særlig tillit til Stavanger Drilling, men han har også tydelig og ofte uttrykt mistillit til noen av Norges dyktigste sivilingeniører og professorer ved NTNU og Det Norske Veritas, som med sin kunnskap og kompetanse, undersøkte årsakene til havariet og utarbeidet en godt dokumentert granskningsrapport, med tillegg.

Men tilbake til sprekken som utløste havariet. Herr Reme hevder at både Plattformsjef Sæd og Stavanger Drilling kjente til denne sprekken i det «våte» staget D-6. Nå har det seg slik at vi kjenner til innholdet i Plattformsjef Sæds personlige håndskrevne dagbok, som han brukte fra september 1977 til 22. februar 1980. I denne dagboken beskrev Sæd i detalj alle de inspeksjoner han foretok og detok i i hele denne perioden.

Denne dagboken inneholder ikke ett eneste ord om funn av sprekker i skrog eller stag. Vi kjenner også til at denne dagboken fra juni 1983 i 37 år befant seg i Kjeilandfondets arkiv, og vi har bevis for at herr Reme kjente til innholdet. Men han har tilbakeholdt opplysningen om at boken ikke inneholdt ett eneste ord om sprekker i skrog eller stag. De «våte» stagenes på «Alexander L. Kjeiland», inkludert D-6, ble inspisert i smalt farvann i Tananger havneviert 1977. Riggen var da de-ballastert til minimum dyptgående slik at de «våte» stagenes befant seg over vannflaten.

Det var ikke Sæd som utførte denne inspeksjonen, men en slankere plattformsjef-kollega. De våte stagenes ble trent fra sjøsiden gjennom «letteballene» på undersiden av stagenes. Disse hullene hadde en lyskoping på kun 30 x 80 cm, og var ikke enkle å komme inn i. Inspeksjonen av stagenes tok 5 timer, og er dokumentert. Det ble ikke funnet sprekker. Som vi skrev i vårt innlegg den 9. oktober, kreves det rengjøring av stålet, og mest sannsynlig også bruk av NDT for å oppdage sprekker i slike stålkonstruksjoner.

Når ingen sprekker er funnet, kan de heller ikke rapporteres til rederiet. Sæd skriver også om at han fikk de-ballastert riggen på feltet den 14. april 1978 for å inspisere fairleads til ankerwirene. Alt var OK. Det var ingen inspeksjoner av stag ved denne anledning. Franskmennene avviser for øvrig også eksplosjons-teorien i sin rapport. Forfatterne av dette innlegget er ikke bekymret for vår troverdighet, men vi har ikke til hensikt å fortsette denne dialogen om årsaker og troverdighet i den 40 år gamle tragedien.

HAVARI: Stavanger Drilling er ikke bekymret for vår troverdighet etter Kielland-havariet, og vi kommer ikke til å fortsette å holde denne diskusjonen gående, men ønsker å redegjøre for det Kian Reme tar opp i sitt innlegg.

Holger Bøge

I Aftenbladet fredag 16. oktober har Kian Reme et innlegg under tittelen: «Stavanger Drillings forsvar etter Kielland-havariet er ikke troverdig», med henvisning til vårt innlegg i Aftenbladet fredag 9. oktober. Vi er kjent med at herr Reme ikke har særlig tillit til Stavanger Drilling, men han har også tydelig og ofte uttrykt mistillit til noen av Norges dyktigste sivilingeniører og professorer ved NTNU og Det Norske Veritas, som med sin kunnskap og kompetanse, undersøkte årsakene til havariet og utarbeidet en godt dokumentert granskningsrapport, med tillegg.

Men tilbake til sprekken som utløste havariet. Herr Reme hevder at både Plattformsjef Sæd og Stavanger Drilling kjente til denne sprekken i det «våte» staget D-6. Nå har det seg slik at vi kjenner til innholdet i Plattformsjef Sæds personlige håndskrevne dagbok, som han brukte fra september 1977 til 22. februar 1980. I denne dagboken beskrev Sæd i detalj alle de inspeksjoner han foretok og deltok i, i hele denne perioden.

Denne dagboken inneholder ikke ett eneste ord om funn av sprekker i skrog eller stag. Vi kjenner også til at denne dagboken fra juni 1983 i 37 år befant seg i Kielland-fondets arkiv, og vi har bevis for at herr Reme kjente til innholdet. Men han har tilbakeholdt opplysningen om at boken ikke inneholdt ett eneste ord om sprekker i skrog eller stag. De «våte» stagene på «Alexander L. Kielland», inkludert D-6, ble inspisert i smult farvann i Tananger havn våren 1977. Riggeren var da de-ballastert til minimum dyptgående slik at de «våte» stagene befant seg over vannflaten.

Det var ikke Sæd som utførte denne inspeksjonen, men en slankere plattformsjef-kollega. De våte stagene ble entret fra sjøsiden gjennom «lettehullene» på undersiden av stagene. Disse hullene hadde en lysåpning på kun 30 x 80 cm, og var ikke enkle å komme inn i. Inspeksjonen av stagene tok 5 timer, og er dokumentert. Det ble ikke funnet sprekker. Som vi skrev i vårt innlegg den 9. oktober, kreves det rengjøring av stålet, og mest sannsynlig også bruk av NDT for å oppdage sprekker i slike stålkonstruksjoner.

Når ingen sprekker er funnet, kan de heller ikke rapporteres til rederiet. Sæd skriver også om at han fikk de-ballastert riggeren på feltet den 14. april 1978 for å inspisere fairleads til ankerwirene. Alt var OK. Det var ingen inspeksjoner av stag ved denne anledning. Franskmennene avviser for øvrig også eksplosjons-teorien i sin rapport. Forfatterne av dette innlegget er ikke bekymret for vår troverdighet, men vi har ikke til hensikt å fortsette denne dialogen om årsaker og troverdighet i den 40 år gamle tragedien.